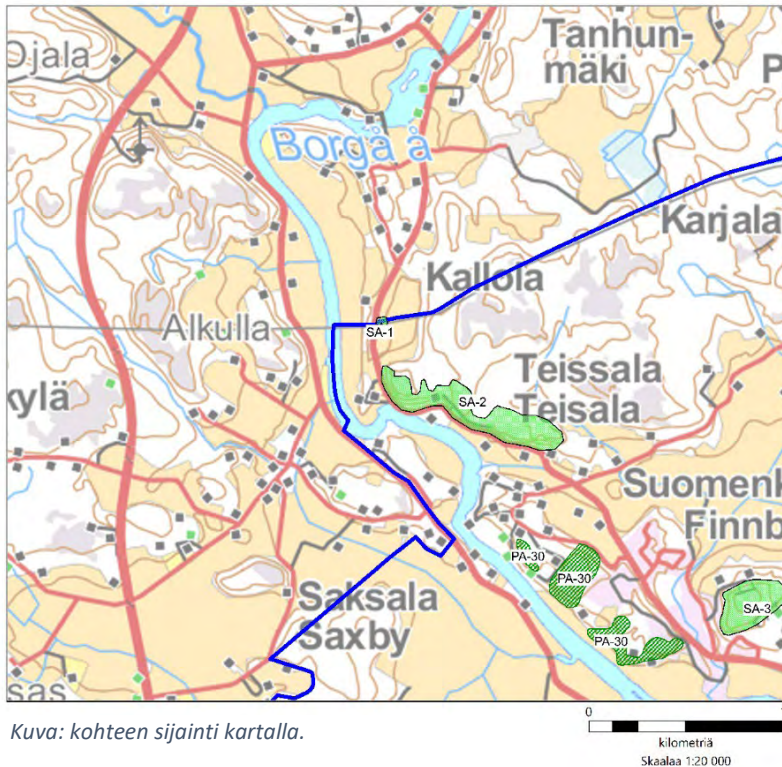

Sijainti ja kuvaus

Kallolassa Suomenkyläntien varressa ja voimajohtolinjan alla sijaitseva pieni niitty, jota on aikoinaan laidunnettu. Pinta-ala noin 0,4 ha. Yksityisomistuksessa.

Kuva: kohteen sijainti kartalla.

Kasvillisuus ja luontotyytit

Tuoretta ja kuivahkoa niittyä, jonka kasvilajistoon kuuluu mm. keltamatara, ahdekaunokki, hoikkanurmikka, metsänätkelmä, ruusuruoho ja keltanot. Puiden poisto voimalinjalta on pitänyt niittyä avoimena.

Alueella havaittuja uhanalaisia ja huomionarvoisia lajeja

Keltamatara (VU).

Luonto-, maisema- ja virkistysarvot

Niityt ovat kasvi- ja hyönteislajistoltaan monipuolisia ja uhanalaisia perinnebiotooppeja. Kallolan niitty on arvioitu maakunnallisesti arvokkaaksi perinnemaisemaksi.

Suojelupäätös

Ei suojelupäätöstä.

Maankäyttösuositus

luo

Lähteet ja lisätiedot

Pykälä, J. & Bonn, T. 2000: Uudenmaan perinnemaisemat. Suomen ympäristökeskus. Alueelliset ympäristöjulkaisut nro 178. 367 s.

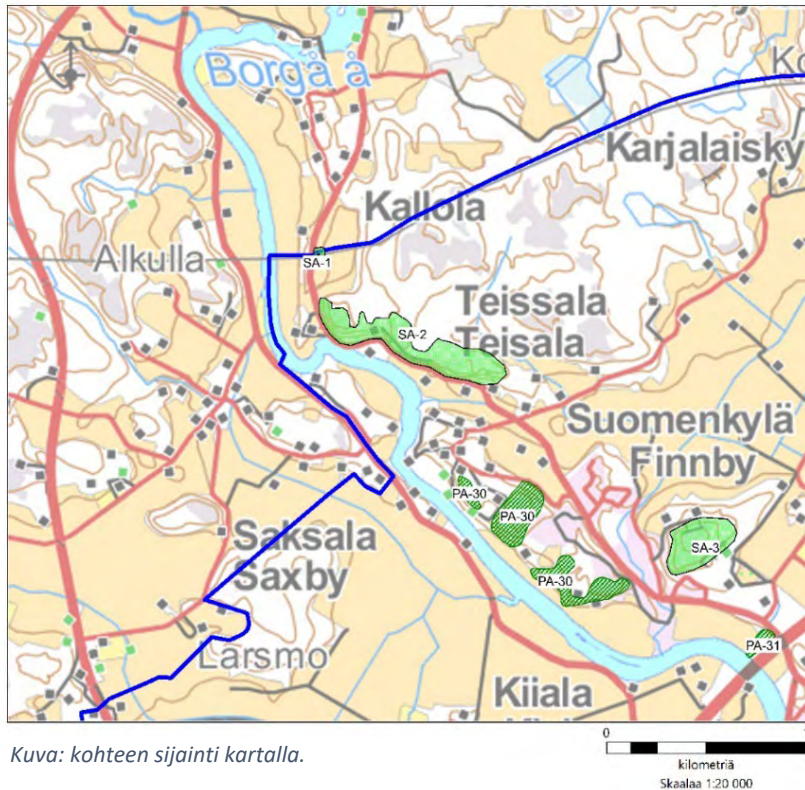

Kuva: Kallolan niitty Suomenkyläntieltä kuvattuna.

KALLOLANKALLIO JA ULJAANKALLIO SA-2

Sijainti ja kuvaus

Kallolassa Porvoonjokivarressa sijaitseva komea kallioselänne. Pinta-ala 13 ha. Yksityisomistuksessa.

Kuva: kohteen sijainti kartalla.

Kasvillisuus ja luontotyypit

Jyrkkärinteinen kallioselänne, jonka ylärinteet ja lakiosat ovat avoimia, alarinteet puustoisia. Korkein kohta 50 metriä merenpinnan yläpuolella. Alueen pohjoisosassa on pieni avosuo ja Uljaankallion kaakkoisrinteessä louhikkoa. Kallioiden alaosissa varttunutta kuusikkoa, lakiosissa männikköä ja katajia. Pensaskerroksen lajeja lehtokuusama ja taikinamarja. Aluskasvillisuudessa on lehtomaisia piirteitä.

Alueella havaittuja uhanalaisia ja huomionarvoisia lajeja

Hömötiainen (EN), kangaskiuru (NT, dir), metso (dir), lehtokuusama.

Luonto-, maisema- ja virkistysarvot

Kallolankallio-Uljaankallio on valtakunnallisesti arvokas kallioalue ja sillä on huomattava maisemallinen merkitys osana Porvoonjokilaakson kansallismaisemaa. Vähäpuustoiset avokalliot, kalliojyrkänteet ja louhikot ovat metsälain suojelemia erityisen tärkeitä elinympäristöjä. Alueella myös linnustollista arvoa.

Suojelupäätös

17.5.2021, osa alueesta (Uudenmaan ELY-keskus).

Maankäyttösuositus

SL

Lähteet ja lisätiedot

Routasuo, P., Lammi, E. & Vauhkonen, M. 2022: Porvoon keskeisten alueiden yleiskaavan linnustoselvitykset 2018. Ympäristösuunnittelu Enviro Oy. 34 s.

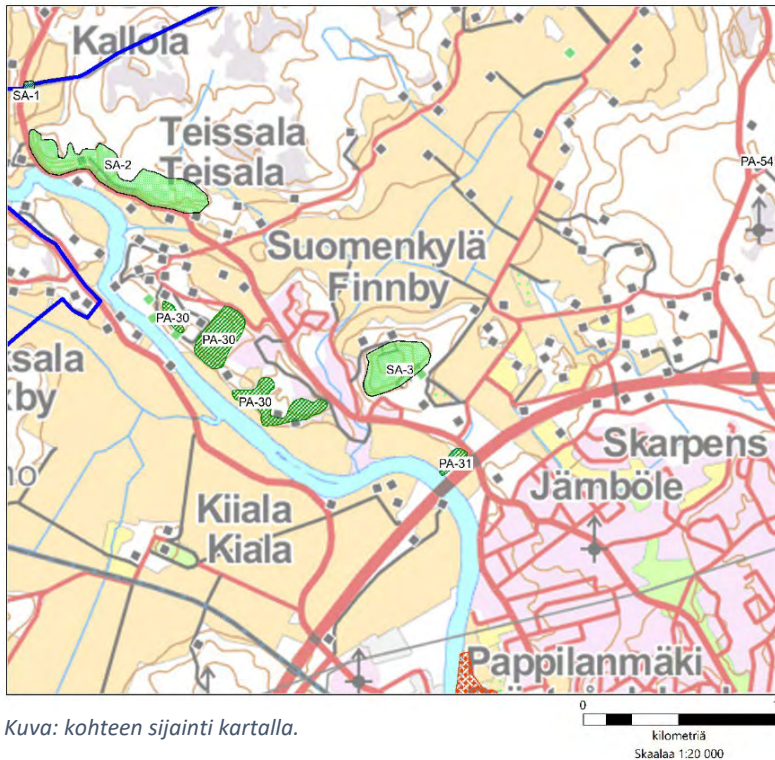
Husa, J., Teeriaho, J. 2004. Luonnon- ja maisemansuojelun kannalta arvokkaat kallioalueet Itä-Uudellamaalla. Suomen ympäristökeskus, luonto- ja maankäyttöyksikkö. Raporttiluonnos (julkaisematon moniste). 164 s.

Kuva: Kallolankallio kuvattuna Suomenkylän tieltä.

Sijainti ja kuvaus

Suomenkylässä Porvoonjoen itärannalla sijaitseva jyrkkärinteenen kallioselänne, jonka korkein kohta 60 metriä merenpinnan yläpuolella. Laella on kolme pronssikautista hautaröykkiötä ja kaksi hajotettua jatulintarhaa. Pinta-ala noin 7 ha. Yksityisomistuksessa.

Kasvillisuus ja luontotyytit

Kallion lakiosien puusto pääosin männikköä, kenttäkerroksen lajistoa mm. kalliohatikka, isomaksaruoho, keltamaksaruoho ja mäkitervakko. Kallioalueen alaosissa kasvaa kuusikon ohella tammia, vaahteraa, tuomea. Pensaskerroksessa taikinamarjaa ja terttuseljaa. Kenttäkerroksessa mm. keltamataraa ja keltamoa.

Alueella havaittuja uhanalaisia ja huomionarvoisia lajeja

Keltamatar (VU), tammi.

Luonto-, maisema- ja virkistysarvot

Jerusalemberget on valtakunnallisesti arvokas kallioalue, jolla on huomattava maisemallinen merkitys osana Porvoonjokilaakson kansallismaisemaa. Vähäpuustoiset avokalliot ovat metsälain suojelemia erityisen tärkeitä elinympäristöjä ja silikaattikalliot Natura 2000-luontotyyppi.

Suojelupäätös

Alueen hautaröykkiöt ja hajotetut jatulintarhat on suojeltu muinaismuistolain nojalla.

Maankäyttösuositus

SL

Lähteet ja lisätiedot

Routasuo, P., Lammi, E. & Vauhkonen, M. 2022: Porvoon keskeisten alueiden yleiskaavan linnustaselvitykset 2018. Ympäristösuunnittelu Enviro Oy. 34 s.

Husa, J., Teeriaho, J. 2004. Luonnon- ja maisemansuojelun kannalta arvokkaat kallioalueet Itä-Uudellamaalla. Suomen ympäristökeskus, luonto- ja maankäyttöyksikkö. Raporttiluonnos (julkaisematon moniste). 164 s.

Pietiläinen, M. 1984: Porvoon mlk:n luonnoninventointi 1982-1983. 108 s. + liitteet.

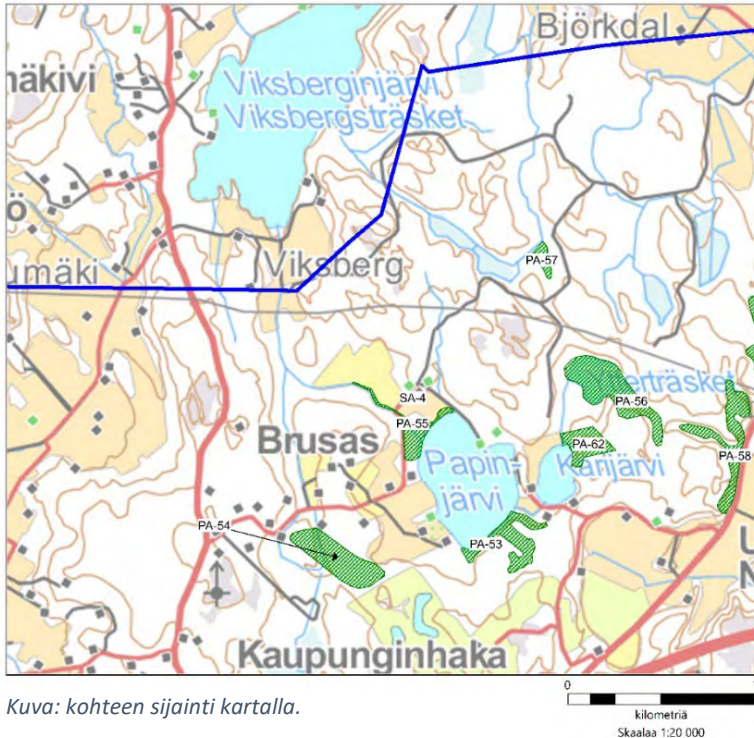
Kuva: Alueen rehevää luoteisrinnettä.

Kuva: Näkymä kallion laelta etelään.

Sijainti ja kuvaus

Papinjärven pohjoisrannalla sijaitseva vanha pihapiiri. Pinta-ala 0,3 ha. Yksityisomistuksessa.

Kuva: kohteen sijainti kartalla.

Kasvillisuus ja luontotyytit

Piha-aluetta on pitkään niitetty, minkä takia siellä on säilynyt perinteistä niitty- ja ketokasvillisuutta. Kasvilajistossa mm. nurmirölli, ahdekaunokki, pukinjuuri, kielo, kangasmaitikka, metsäapila, ahomatara, hopeahanhikki.

Alueella havaittuja uhanalaisia ja huomionarvoisia lajeja

Ketokatkerö (EN).

Luonto-, maisema- ja virkistysarvot

Pihapiiri niittyineen ja kettineen on arvioitu maakunnallisesti arvokkaaksi perinnemaisemaksi. Pihapiirin säännöllisen niiton loputtua kohde on menettänyt luontoarvojaan.

Suojelupäätös

Ei suojelupäätöstä.

Maankäyttösuositus

(luo)

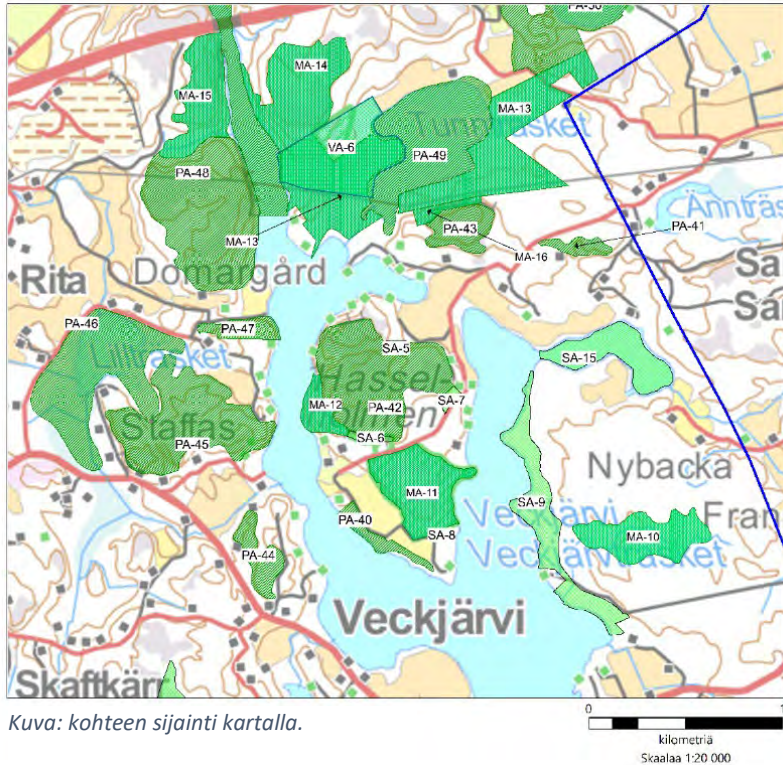
Lähteet ja lisätiedot

Pykälä, J. & Bonn, T. 2000: Uudenmaan perinnemaisemat. Suomen ympäristökeskus. Alueelliset ympäristöjulkaisut nro 178. 367 s.

HASSELHOLMEN POHJOINEN LEHMUSMETSIKKÖ SA-5

Sijainti ja kuvaus

Hasselholmenissa Holmbergetin pohjoisrinteellä sijaitseva suojeltu metsälehmusmetsikkö. Pinta-ala 0,69 ha. Pääosin yksityisomistuksessa. Porvoon kaupunki omistaa osan alueesta.

Kuva: kohteen sijainti kartalla.

Kasvillisuus ja luontotyytit

Pääosin käenkaali-oravanmarjatyyppin (OMaT) keskiravinteista lehtoa, jossa puuston valtalajeja ovat kuusi ja haapa. Alueella kasvaa 31 runkomaista metsälehmusta. Pensaskerroksen lajeja koiranheisi, lehtokuusama, taikinamarja ja paatsama. Kenttäkerroksessa mm. kieloa, sinivuokkoa, imikkää, kevätlinnunhernettä, mustakonnanmarjaa ja saniaisia, mm. kotkansiipeä.

Alueella havaittuja uhanalaisia ja huomionarvoisia lajeja

Metsälehmus, koiranheisi, lehtokuusama, imikkä, kevätlinnunherne, kotkansiipi.

Luonto-, maisema- ja virkistysarvot

Metsikkö rajattu luonnonsuojelulain mukaisena suojeltuna luontotyyppinä alueella kasvavien runkomaisten metsälehmusten takia.

Suojelupäätös

25.7.2003 LUO 748 (Uudenmaan ympäristökeskus)

Maankäyttösuositus

SL

Lähteet ja lisätiedot

Uudenmaan ympäristökeskuksen suojelupäätös 25.7.2003 LUO 748.

Kuva: Hasselholmenin pohjoinen lehmusmetsikkö.

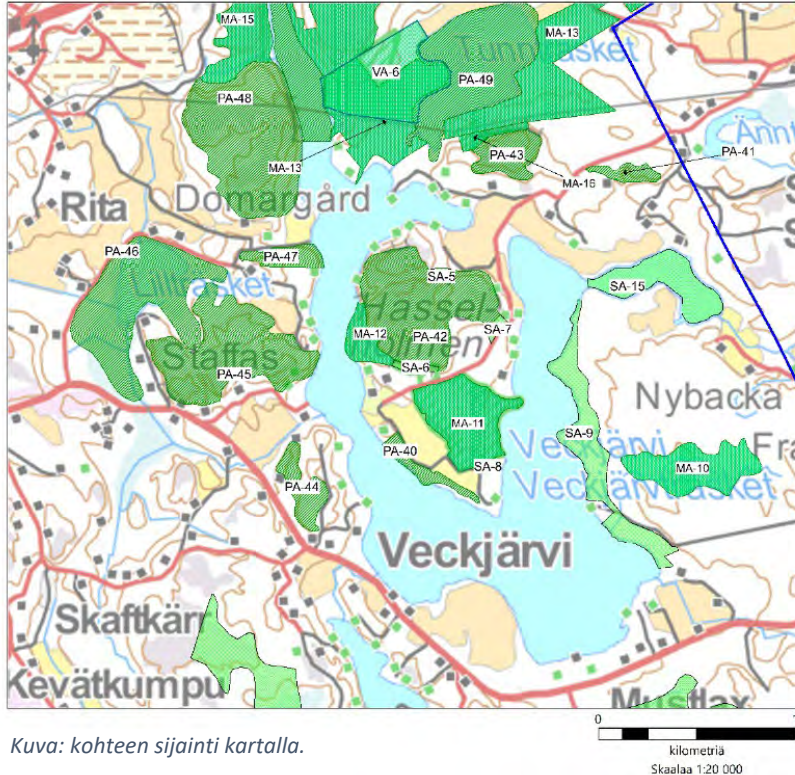
Kuva: Lehmusmetsikön kalliojyrkäne

HASSELHOLMEN LÄNTINEN LEHMUSMETSIKKÖ

SA-6

Sijainti ja kuvaus

Hasselholmenissa Holmbergetin etelä- ja länsirinteisiin rajautuva suojeltu metsälehmusmetsikkö. Pinta-ala 0,85 ha. Omistaja Porvoon kaupunki.

Kuva: kohteen sijainti kartalla.

Kasvillisuus ja luontotyytit

Pääosin käenkaali-oravanmarjatyyppin (OMaT) lehtoa ja kangasmetsää, jonka puusto kuusivaltaista. Alueella yli 50 runkomaista metsälehmusta. Pensaskerroksen lajeja pähkinäpensas ja paatsama. Kenttäkerroksessa mm. kieloa, sinivuokkoa, valkovuokkoa, lillukkaa, nuokkuhelmikkää ja tesmaa.

Alueella havaittuja uhanalaisia ja huomionarvoisia lajeja

Metsälehmus, pähkinäpensas, harmaapäätikka (dir).

Luonto-, maisema- ja virkistysarvot

Metsikkö rajattu luonnonsuojelulain mukaisena suojeltuna luontotyyppinä alueella kasvavien runkomaisten metsälehmusten takia. Alue jonkin verran myös ulkoilukäytössä.

Suojelupäätös

17.12.2002 LUO 934 (Uudenmaan ympäristökeskus)

Maankäyttösuositus

SL

Lähteet ja lisätiedot

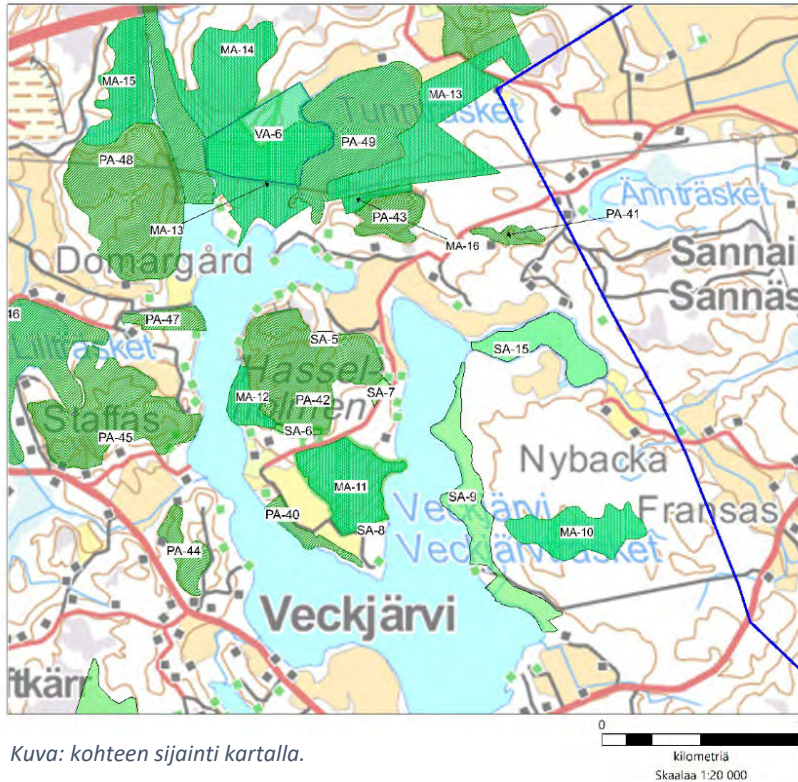
Uudenmaan ympäristökeskuksen suojelupäätös 17.12.2002 LUO 934.

Kuva: Hasselholmenin läntinen lehmusmetsikkö.

Sijainti ja kuvaus

Hasselholmenissa Holmbergetin itärinteen alaosassa sijaitseva suojeltu metsälehmusmetsikkö. Pinta-ala 0,64 ha. Omistaja Porvoon kaupunki.

Kuva: kohteen sijainti kartalla.

Kasvillisuus ja luontotyytit

Pääosin käenkaali-oravanmarjatyypin (OMaT) keskiravinteista kallionaluslehtoa, jossa puuston valtalajeina kuusi ja haapa. Alueella noin 40 vaihtelevan ikäistä ja kokoista metsälehmusta. Kenttäkerroksessa valtalajeina kielo ja mustikka, muita lajeja mm. sinivuokko, kivikkoalvejuuri ja haisukurjenpolvi. Osa alueesta vanhaa, metsittyvää niittyä.

Alueella havaittuja uhanalaisia ja huomionarvoisia lajeja

Metsälehmus, haisukurjenpolvi.

Luonto-, maisema- ja virkistysarvot

Metsikkö rajattu luonnonsuojelulain mukaisena suojeltuna luontotyyppinä alueella kasvavien runkomaisten metsälehmusten takia.

Suojelupäätös

25.7.2003 LUO 750 (Uudenmaan ympäristökeskus).

Maankäyttösuositus

SL

Lähteet ja lisätiedot

Uudenmaan ympäristökeskuksen suojelupäätös 25.7.2003 LUO 750.

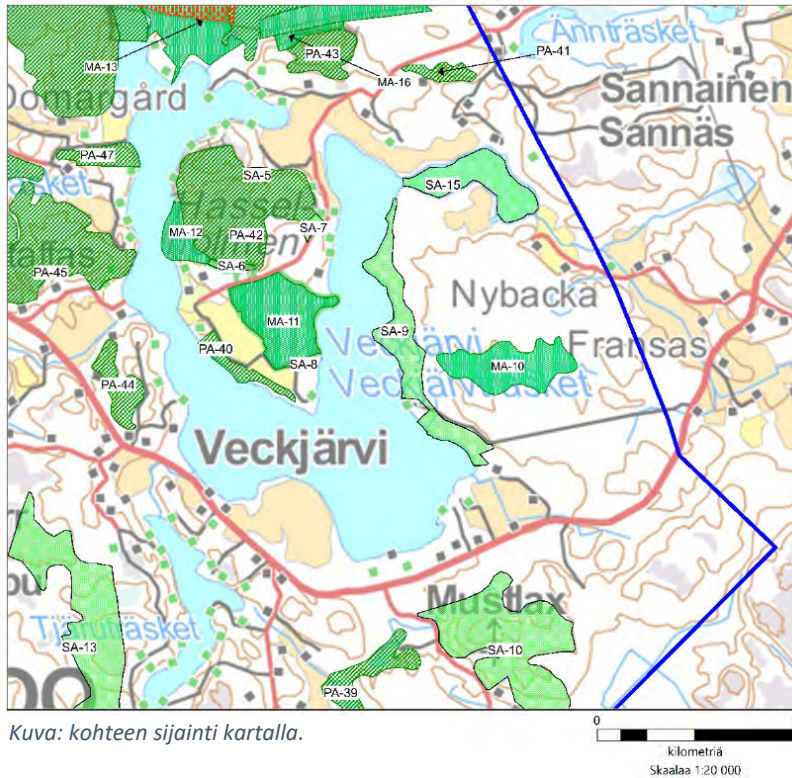

Kuva: Hasselholmenin itäinen lehmusmetsikkö.

HASSELHOLMEN ETELÄINEN LEHMUSMETSIKKÖ SA-8

Sijainti ja kuvaus

Hasselholmenin eteläosassa Holmuddenilla sijaitseva suojeltu metsälehmusmetsikkö. Pinta-ala 0,25 ha. Yksityisomistuksessa.

Kuva: kohteen sijainti kartalla.

Kasvillisuus ja luontotyytit

Käenkaali-oravanmarjatyyppin (OMaT) rehevää lehtoa, jonka kenttäkerroksessa mm. kieloa, sinivuokkoa, sudenmarjaa, kevätlinnunhernettä, sudenmarjaa, mustakonnanmarjaa ja tesmaa. Pensaskerroksessa pähkinäpensasta, lehtokuusamaa, taikinamarjaa ja näsiää. Alueella kasvaa 26 suurempaa, runkomaista metsälehmusta ja nuorempia metsälehmäksi. Alueelta poistettu lehmäksi haittaavia kuusia ja koivuja.

Alueella havaitut uhanalaiset ja huomionarvoiset lajit

Metsälehmus, pähkinäpensas, lehtokuusama, näsiä, kevätlinnunherne.

Luonto-, maisema- ja virkistysarvot

Metsikkö rajattu luonnonsuojelulain mukaisena suojeltuna luontotyyppinä alueella kasvavien runkomaisten metsälehmusten takia.

Suojelupäätös

17.12.2002 LUO 932 (Uudenmaan ympäristökeskus)

Maankäyttösuositus

SL

Lähteet ja lisätiedot

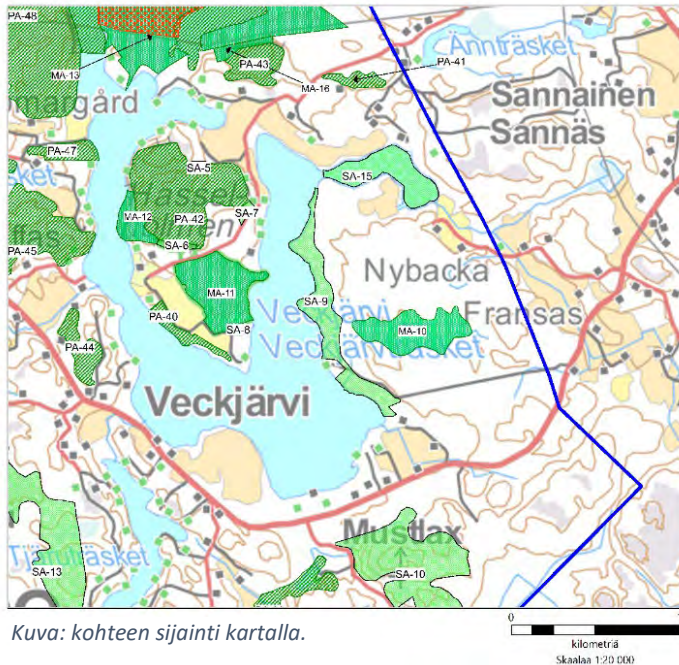
Uudenmaan ympäristökeskuksen suojelupäätös 17.12.2002 LUO 932.

Kuva: Hasselholmenin eteläinen lehmusmetsikkö.

Sijainti ja kuvaus

Veckjärven itärannan metsäalue. Pinta-ala noin 16 ha. Pääosan alueesta omistaa Porvoon kaupunki, osa alueesta yksityisomistuksessa.

Kasvillisuus ja luontotyytit

Alue pääosin rehevää lehtoa ja käenkaali-mustikkatyytin tuoretta kangasmetsää. Puusto kuusivaltaista, mutta myös lehtipuita esiintyy jonkin verran. Ranta-alueella tervaleppävyöhyke. Pensaskerroksen lajeja pähkinäpensas, lehtokuusama, näsiä, taikinamarja. Kenttäkerroksen kasvillisuudessa vaateliasta lehtolajistoa, mm. imikkä ja sinivuokko, joita esiintyy alueella paikoin runsaasti sekä kevätlinnunherne. Alueella on runsaasti lahoppua ja lintulajistossa edustavaa vanhan metsän lajistoa.

Alueella havaittuja uhanalaisia ja huomionarvoisia lajeja

Pajusirkku (VU), töyhtötiainen (VU), rantasipi (v), pähkinäpensas, lehtokuusama, näsiä, imikkä, kevätlinnunherne, lakkakääpä.

Luonto-, maisema- ja virkistysarvot

Alue täyttää Etelä-Suomen metsien monimuotoisuusohjelman (METSO) valintaperusteet. Metsäalueella myös maisemallista merkitystä.

Suojelupäätös

Ei suojelupäätöstä.

Maankäyttösuositus

luo

Lähteet ja lisätiedot

Koskimies, P. & Nieminen, M. 2021: Porvoon Veckjärven pesimälinnustoselvitys vuonna 2021. Faunatica Oy. 36 s. + liitteet.

Kuva: Runsaslahopuustoista rantametsää.

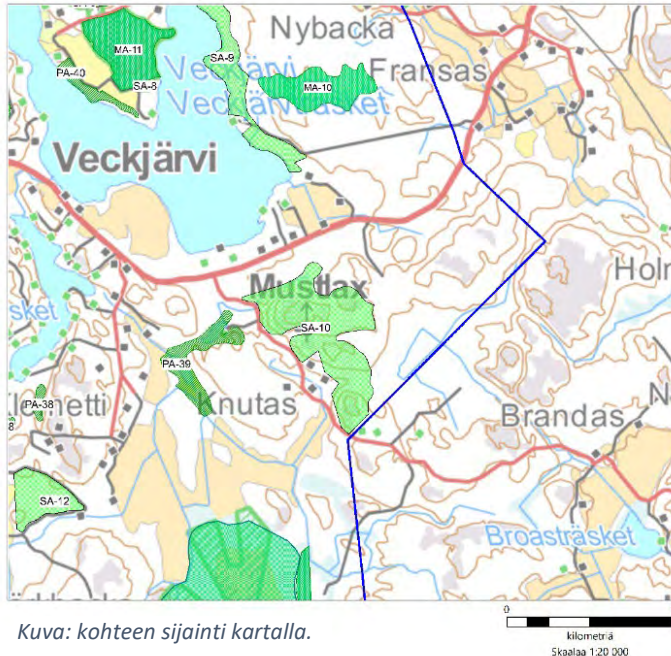
Kuva: Rinäsuddenin metsäalueen pähkinäpensaita.

BRUDBERGET-HÄSSJEBACKENIN METSÄALUE

SA-10

Sijainti ja kuvaus

Veckjärven eteläpuolella Karhukorventien varressa sijaitseva metsä- ja kallioalue. Pinta-ala 33 ha. Omistaja Porvoon kaupunki.

Kuva: kohteen sijainti kartalla.

Kasvillisuus ja luontotyytit

Alueella on luonnontilaisen kaltaisia kalliomänniköitä ja tuoreita kangasmetsiä. Kallioiden lakiosissa kasvaa vanhoja kilpikaarnamäntyjä. Kallioiden alarinteillä kasvaa tiheitä kuusikoita, joissa on lahoppuustoa paikoin runsaasti. Alueen pohjoisosassa pienialainen nevakorpi, josta lähtee osan vuotta kuivana oleva noro. Noron ympäristössä on luontaisesti syntynyttä, tiheää sekametsää.

Alueella havaittuja uhanalaisia ja huomionarvoisia lajeja

Töyhtötiainen (VU), pyy (VU, dir), teeri (dir), varpushaukka.

Luonto-, maisema- ja virkistysarvot

Alueen silikaattikalliot ovat Natura 2000-luontotyyppi. Vähäpuustoiset avokallioalueet ovat myös metsälaissa suojeltuja erityisen tärkeitä elinympäristöjä. Alueen luontoarvot täyttävät todennäköisesti Etelä-Suomen metsien monimuotoisuusohjelman (METSO) valintaperusteet, jolloin alueelle voidaan harkita ohjelman mukaisen luonnonsuojelualueen perustamista.

Suojelupäätös

Ei suojelupäätöstä.

Maankäyttösuositus

luo

Lähteet ja lisätiedot

Koskimies, P. & Nieminen, M. 2021: Porvoon Veckjärven pesimälinnustoselvitys vuonna 2021. Faunatica Oy. 36 s. + liitteet.

Kuva: Alueen kalliomännikköä.

Kuva: Alueen runsalahopuustoista kuusikkoa.

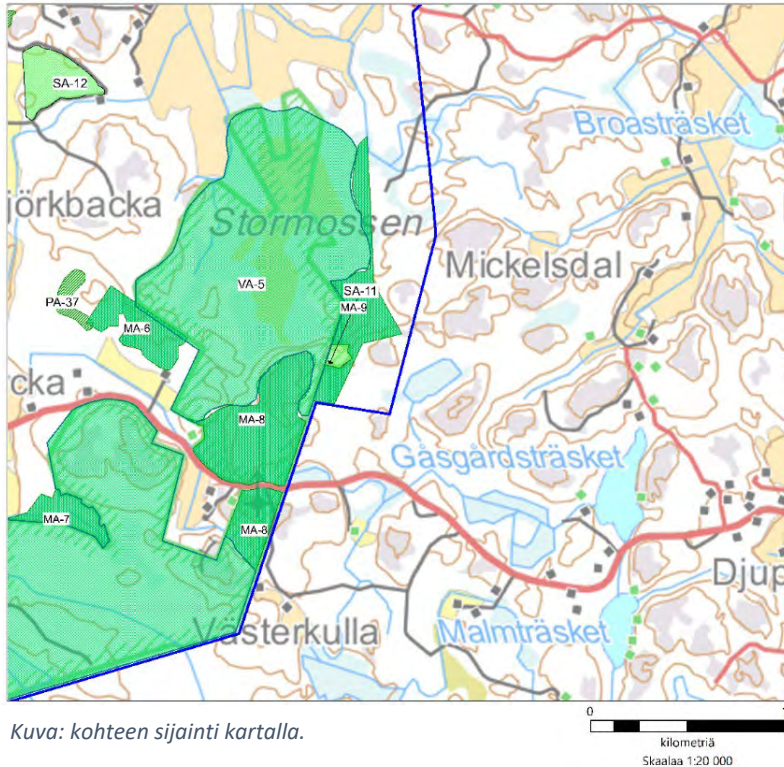

Kuva: Brudbergetin länsi-lounaisrinnettä.

STORMOSSENIN LEHMUSMETSIKKÖ SA-11

Sijainti ja kuvaus

Stormossenin soidensuojelualan eteläosaan rajautuva suojeltu metsälehmusmetsikkö. Pinta-ala 1,2 ha. Yksityisomistuksessa.

Kasvillisuus ja luontotyytit

Pääosin käenkaali-oravanmarjatyyppin (OMaT) keskiravinteista lehtoa, jossa puuston valtalajeja ovat kuusi ja haapa. Alueella kasvaa 31 runkomaista metsälehmusta. Pensaskerroksen lajeja koiranheisi, lehtokuusama, taikinamarja ja paatsama. Kenttäkerroksessa mm. kieloa, sinivuokkoa, imikkää, kevätlinnunhernettä, mustakonnanmarjaa ja saniaisia, mm. kotkansiipeä.

Alueella havaittuja uhanalaisia ja huomionarvoisia lajeja

Metsälehmus, koiranheisi, lehtokuusama, imikkä, kevätlinnunherne.

Luonto-, maisema- ja virkistysarvot

Metsikkö rajattu luonnonsuojelulain mukaisena suojeltuna luontotyyppinä alueella kasvavien runkomaisten metsälehmusten takia.

Suojelupäätös

25.7.2003 LUO 749 (Uudenmaan ympäristökeskus)

Maankäyttösuositus

SL

Lähteet ja lisätiedot

Uudenmaan ympäristökeskuksen suojelupäätös 25.7.2003 LUO 749.

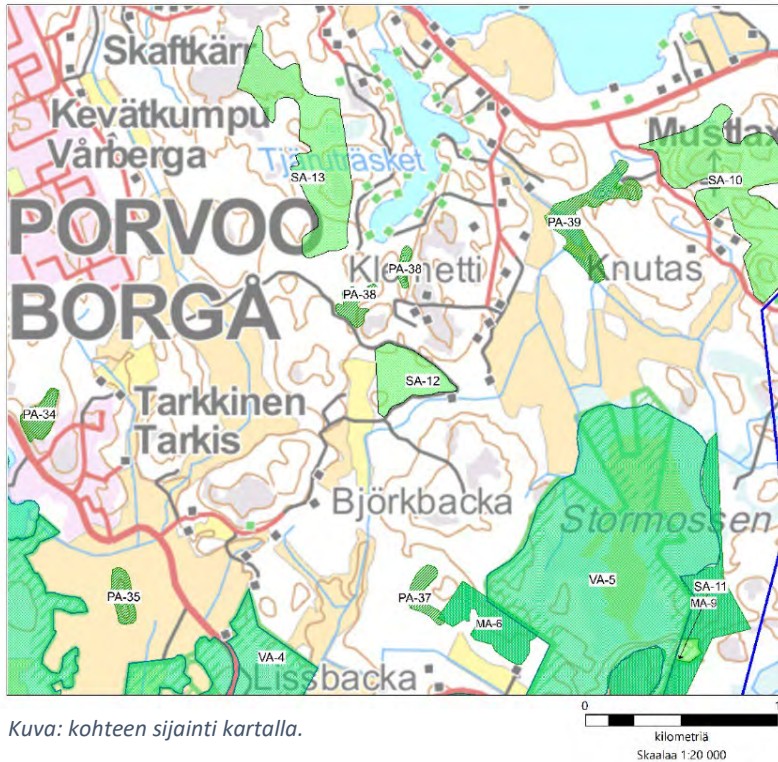

Kuva: Stormossenin suojeltua lehmusmetsikköä.

HUMLAN METSÄALUE SA-12

Sijainti ja kuvaus

Tervajärven eteläpuolella ja Humlan majan pohjoispuolella sijaitseva metsäalue. Pinta-ala noin 9 ha. Omistaja Porvoon kaupunki.

Kuva: kohteen sijainti kartalla.

Kasvillisuus ja luontotyypit

Pääosin tuoretta ja lehtomaista kangasmetsää, paikoin kosteampaa korpea. Puusto kuusivaltaista, luonnontilaisen kaltaista sekametsää, jossa paikoin suuria haapoja. Pensaskerroksen lajeja lehtokuusama ja taikinamarja. Aluskasvillisuudessa kangasmetsän lajistoa, rehevimmissä lehtopaikoissa mm. kevätlinnunhernettä, imikkää, kotkansiipeä, kevätlinnunsilmää ja sinivuokkoa. Metsässä melko paljon lahpuuta.

Alueella havaittuja uhanalaisia ja huomionarvoisia lajeja

Hömötiainen (EN), hytymaljakas (v), Amico svrcerii (erittäin harvinainen sienilaji), kevätlinnunherne, lehtokuusama, imikkä, kevätlinnunsilmä, kotkansiipi.

Luonto-, maisema- ja virkistysarvot

Metsäalue täyttää Etelä-Suomen metsien monimuotoisuusohjelman (METSO) valintaperusteet. Metsäalueella jonkin verran ulkoilu- ja virkistyskäyttöä.

Suojelupäätös

Ei suojelupäätöstä.

Maankäyttösuositus

luo

Lähteet ja lisätiedot

Koskimies, P. & Nieminen, M. 2021: Porvoon Veckjärven pesimälinnustaselvitys vuonna 2021. Faunatica Oy. 36 s. + liitteet.

Routasuo, P., Lammi, E. & Vauhkonen, M. 2022: Porvoon keskeisten alueiden yleiskaavan linnustaselvitykset 2018. Ympäristösuunnittelu Enviro Oy. 34 s.

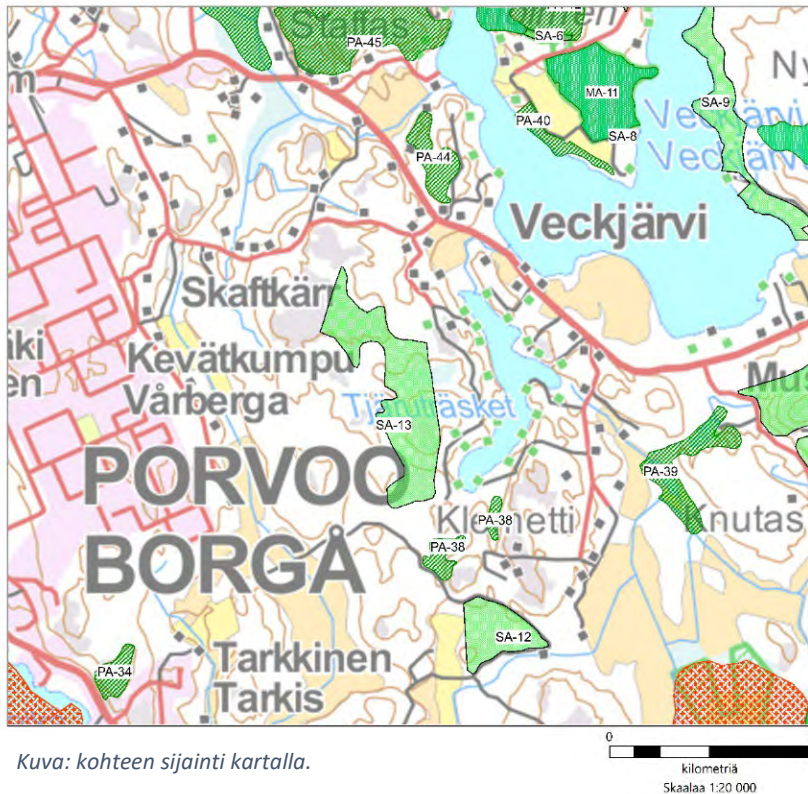
Kuvat: Kotkansiipi ja imikkä alueen länsiosassa.

Kuva: Kuusivaltaista metsää Humlan alueella.

Sijainti ja kuvaus

Tervajärven länsipuolella sijaitseva laaja metsäalue. Pinta-ala noin 26 ha. Pääosin Porvoon kaupungin omistuksessa.

Kuva: kohteen sijainti kartalla.

Kasvillisuus ja luontotyytit

Käenkaali-mustikkatyytin ja mustikkatyytin tuoretta kangasmetsää ja kosteaa korpimetsää. Alueella vanhoja, umpeutuvia metsäoimia, mutta myös luonnontilaisen kaltainen vesiuoma, noro. Alueella ei ole tehty pitkään aikaan hakkuita, joten sinne on kertynyt melko paljon lahoppuuta. Alueen lintulajisto monipuolista ja edustavaa havumetsälajistoa.

Alueella havaittuja uhanalaisia ja huomionarvoisia lajeja

Hömötiainen (EN), töyhtötiainen (VU), kehrääjä (dir).

Luonto-, maisema- ja virkistysarvot

Metsäalue täyttää Etelä-Suomen metsien monimuotoisuusohjelman (METSO) valintaperusteet. Alueella nykytilassaan myös vesiensuojelullista merkitystä Tervajärven suuntautuvien valumien tasaajana.

Suojelupäätös

Ei suojelupäätöstä.

Maankäyttösuositus

luo

Lähteet ja lisätiedot

Koskimies, P. & Nieminen, M. 2021: Porvoon Veckjärven pesimälinnustoselvitys vuonna 2021. Faunatica Oy. 36 s. + liitteet.

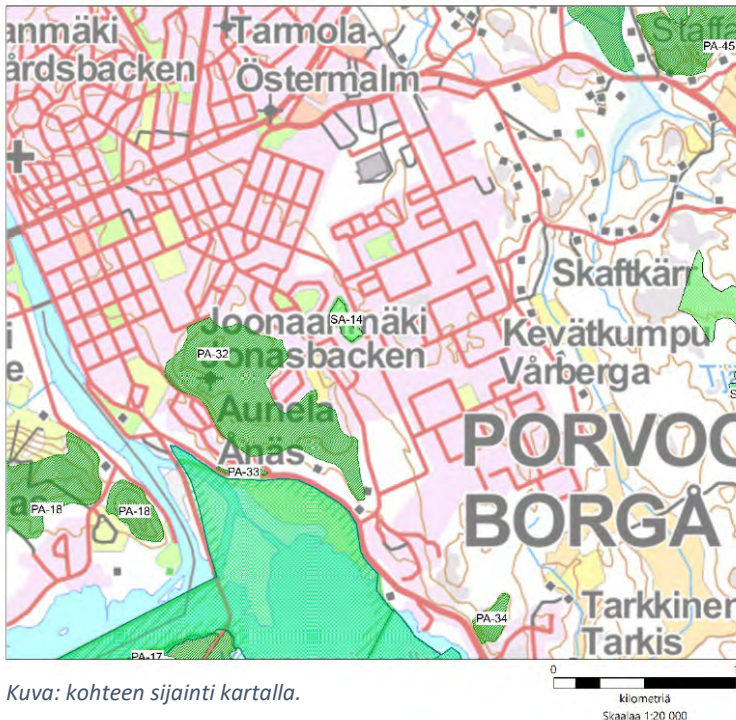

Kuva: Metsäalueella on melko paljon lahopuuta.

JOONAAANMÄEN JALOPUUMETSIKÖ SA-14

Sijainti ja kuvaus

Porvoon keskustan läheisyydessä Kevätkummuntien varressa sijaitseva suojeltu metsäalue. Pinta-ala 1,8 ha. Omistaja Porvoon kaupunki.

Kuva: kohteen sijainti kartalla.

Kasvillisuus ja luontotyytit

Rehevää lehtoa ja tuoretta kangasmetsää. Puustossa melko paljon suurehkoja vaahteroita. Alueella lisäksi muutama suuri saarni ja pari metsälehmusta. Muu ylispuusto koostuu kuusista, koivuista sekä harmaalepistä. Alispuustossa on paljon vaahteran, saarnen ja pihlajan sekä jonkin verran lehmuksen ja tuomen taimia. Kenttäkerroksen kasvillisuudessa lehdon ja lehtomaisen kankaan lajeja, mm. sananjalka, soreahiirenporras, käenkaali, valkovuokko ja sudenmarja.

Alueella havaittuja uhanalaisia ja huomionarvoisia lajeja

Vaahtera, saarni, metsälehmus.

Luonto-, maisema- ja virkistysarvot

Alue suojeltu siellä luontaisesti esiintyvien jalojen lehtipuiden takia. Jalopuumetsiköt ovat luonnonsuojelulain mukainen suojeltu luontotyyppi ja lehdot metsälain tarkoittama erityisen tärkeä elinympäristö. Alueen halki kulkee vilkkaasti käytettyjä ulkoilureittejä.

Suojelupäätös

26.2.2004 (Uudenmaan ympäristökeskus)

Maankäyttösuositus

SL

Lähteet ja lisätiedot

Uudenmaan ympäristökeskuksen suojelupäätös 26.2.2004 LUO 257.

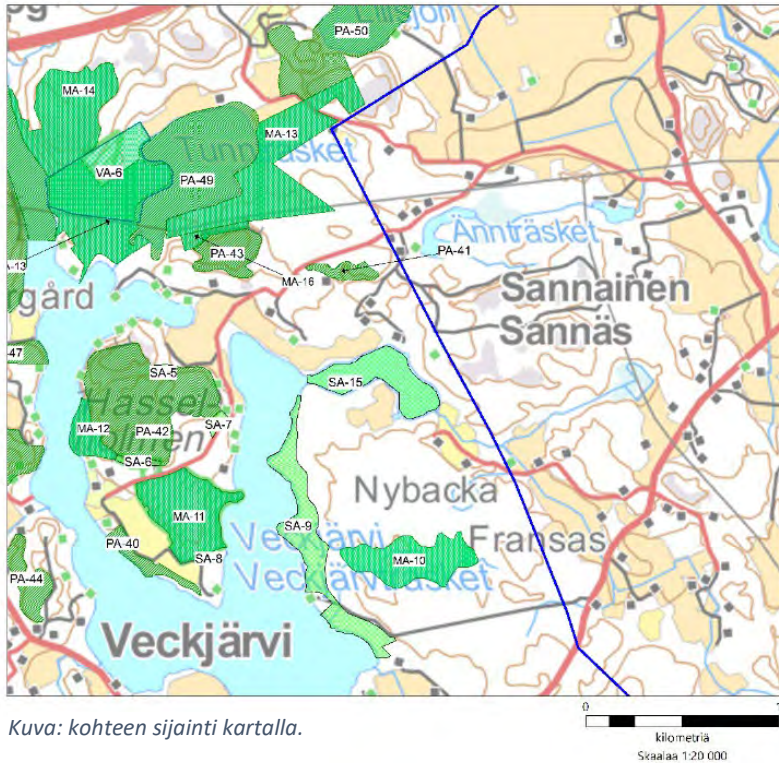
Kuva: Saniaisia kasvaa alueella runsaasti.

Kuva: Joonaanmäen jalopuumetsikkö.

Sijainti ja kuvaus

Veckjärven itäosan ruovikkoinen, lähes umpeenkasvanut lahti ranta-alueineen. Pinta-ala noin 10 ha. Yksityisomistuksessa.

Kuva: kohteen sijainti kartalla.

Kasvillisuus ja luontotyytit

Vesialuetta dominoivat järviruokokasvustot. Rannoilla tervaleppäluhtia sekä koivu- ja pajuviitoja.

Alueella havaittuja uhanalaisia ja huomionarvoisia lajeja

Haarapääsky (VU), pajusirkku (VU), rastaskerttunen (VU), varpuspöllö (VU, dir, v), ruokokerttunen (NT), taivaanvuohi (NT), västäräkki (NT), harmaapäätikka (dir), kaulushaikara (dir), laulujoutsen (dir), tavi (v).

Luonto-, maisema- ja virkistysarvot

Alueella on huomattavaa luonnonsuojellusta arvoa erittäin monipuolisen ja edustavan lintulajiston takia.

Suojelupäätös

Ei suojelupäätöstä.

Maankäyttösuositus

SL

Lähteet ja lisätiedot

Koskimies, P. & Nieminen, M. 2021: Porvoon Veckjärven pesimälinnustaselvitys vuonna 2021. Faunatica Oy. 36 s. + liitteet.

Ahola, A. 2009: Porvoon Veckjärven vesikasvikartoitus päävyöhykelinjamenetelmällä vuonna 2009. Uudenmaan ympäristökeskus. 6 s.

Kuva: Onkockviken.

Alueella on luonnonsuojelullista arvoa monipuolisen kääpä-, lintu- ja lepakkolajiston takia. Myös kartanopuiston vanhalla puustolla ja kulttuurikasvilajistolla on suojeluarvoa. Tornbergetin kallioalueella on huomattavaa maisemallista merkitystä ja kalliolta avautuu upeat merimaisemat. Metsä täyttää osin Etelä-Suomen metsien monimuotoisuusohjelman (METSO) valintaperusteet. Alueella on useita ulkoilureittejä ja alueen virkistyskäyttö on runsasta, mikä aiheuttaa maaston kulumista.

Suojelupäätös

Ei suojelupäätöstä. Suurin osa alueesta kuuluu Porvoon kansalliseen kaupunkipuistoon.

Maankäyttösuositus

VL-2 (pääosa alueesta), luo (lammen viereinen korpimetsikkö), luo (Tornberget)

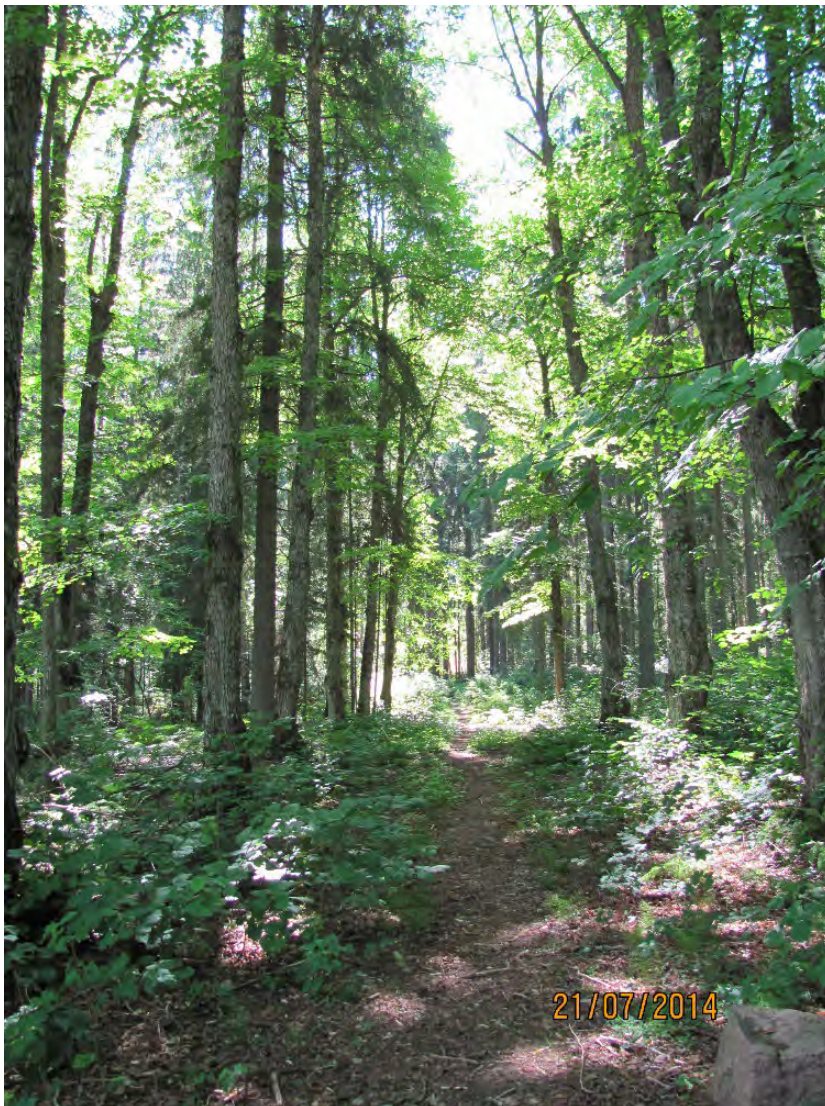
Lähteet ja lisätiedot

Luoto, A. & Pimenoff, S. 2018: Porvoon Gammelbackan lepakkoselvitys 2018. Luontotieto Keiron Oy. 12 s. + liitteet.

Vauhkonen, M., Lammi, E., Routasuo, P. & Savola, K. 2011: Porvoon kansallisen kaupunkipuiston luontoselvitykset 2010-2011. Ympäristösuunnittelu Enviro Oy.

Salminen, J. 2010: Itä-Uudenmaan maakunnallisesti arvokkaat luonnonympäristöt (MALU). Loppuraportti. Itä-Uudenmaan liitto, julkaisu 96. 147 s.

Pietiläinen, M. 1984: Porvoon mlk:n luonnoninventointi 1982-1983. Tutkimusraportti. 108 s. + liitteet.

Kuva: Gammelbackan vanhaa kartanopuistoa.

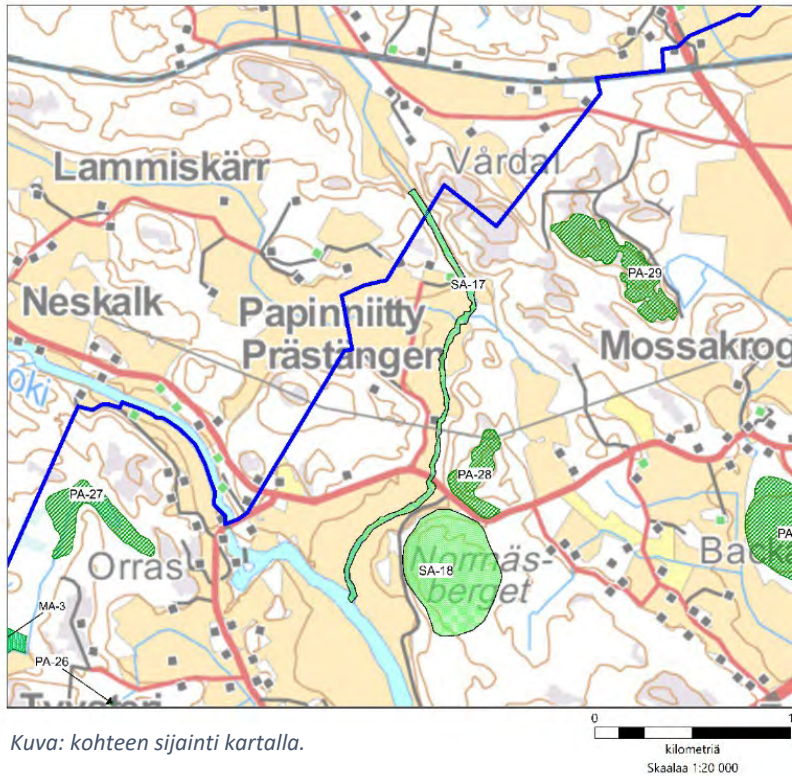
Kuva: Näkymä Tornbergetiltä etelään.

KUNGSBÄCKEN

SA-17

Sijainti ja kuvaus

Kungsbäcken on Mustijoen sivupuro, jonka alku sijaitsee Treksilän ja Tyysterin puolivälissä. Puro saa alkunsa Haksin pohjoispuolisilta metsäalueilta. Puro sijaitsee yksityisomistuksessa olevilla pelto- ja metsäalueilla. Pinta-ala noin 7 ha.

Kuva: kohteen sijainti kartalla.

Kasvillisuus ja luontotyytit

Mustijoen ja Kuninkaantien välisellä peltoalueella mutkittelevaa luonnontilaisen kaltaista puroa reunustava kasvillisuus on rehevän lehtomaista. Siellä puron ympärille on jätetty melko leveä kasvillisuusvyöhyke ilmeisesti osin uoman syvyyden takia. Kuninkaantien pohjoispuolisella peltoalueella puroa reunustaa tavanomaisempi ja kapeampi lehtipuuvyöhyke. Peltoalueen jälkeen puro jatkaa kulkuaan lehtomaisessa kangasmetsässä, joka on suojeltu tai ollut suojeltuna metsälain tarkoittamana erityisen tärkeänä elinympäristönä. Metsäalueella puron kivikkoiseen uomaan on istutettu taimenia, jotka ovat alkaneet viihtyä ja lisääntyä purossa.

Alueella havaittuja uhanalaisia ja huomionarvoisia lajeja

Taimen, lehtosinijuuri.

Luonto-, maisema- ja virkistysarvot

Osa puron ympäristöstä on suojeltu metsälain mukaisena erityisen tärkeänä elinympäristönä. Merkityksellistä on myös, että puroon on saatu palautettua lisääntyvä taimenkanta, jonka on mahdollista vaeltaa mereen ja palata lisääntymään purossa Brasaksen padon kalatien kautta. Purolla on myös huomattavaa maisemallista merkitystä osana Treksilän perinnemaisema-aluetta.

Suojelupäätös

Ei suojelupäätöstä.

Maankäyttösuositus

MY-2.

Lähteet ja lisätiedot

Vainio, S, Niemi, J., Henriksson, M. & Janatuinen, A. 2017: Jokitalkkarihanke 2012-2016. Yhteenveto. Itä-Uudenmaan ja Porvoonjoen vesien- ja ilmansuojeluyhdistys ry. 52 s. + liitteet.

Pietiläinen, M. 1984: Porvoon mlk:n luonnoninventointi 1982-1983. Tutkimusraportti. 108 s. + liitteet.

Kuva: Puron ympärillä on laajoja peltoalueita.

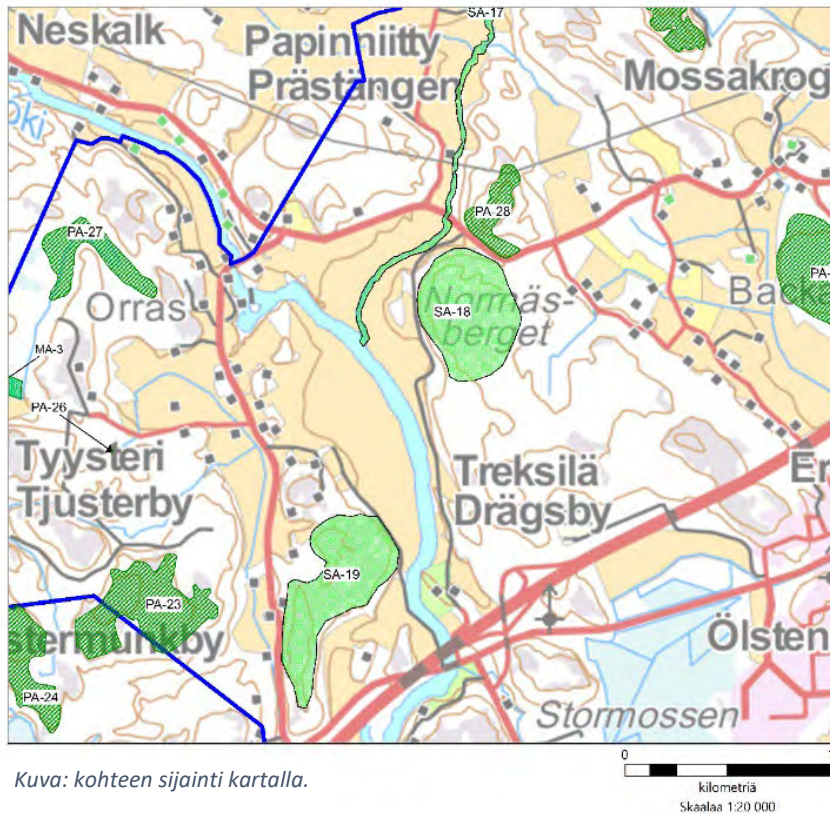
Kuva: Puron ympärille on jätetty melko leveä kasvillisuusvyöhyke.

NORRNÄSBERGET

SA-18

Sijainti ja kuvaus

Treksilän kartanon pohjoispuolella Kuninkaantien varressa sijaitseva metsäinen kallioselänne. Pinta-ala noin 23 ha. Yksityisomistuksessa.

Kuva: kohteen sijainti kartalla.

Kasvillisuus ja luontotyytit

Laajahko kallioalue, jossa sijaitsee pronssikautinen kalmisto. Alueella kuusivaltaisia mustikka- ja puolukkatyyppin kangasmetsiä sekä kalliomänniköitä. Pensaskerroksessa katajaa. Kenttäkerroksen kasvillisuus tyyppillistä kangasmetsälajistoa: mustikka, puolukka, metsätähti, metsämitikka, metsälauha.

Alueella havaittuja uhanalaisia ja huomionarvoisia lajeja

Ei merkintöjä.

Luonto-, maisema- ja virkistysarvot

Maakunnallisesti arvokkaaksi luokiteltu kallioalue. Silikaattikalliot ovat Natura 2000-luontotyyppi. Vähäpuustoiset avokalliot ovat metsälain suojeltavia erityisen tärkeitä elinympäristöjä. Alueella myös huomattavaa maisemallista merkitystä osana Mustijoen viljelylaakson arvokkaaksi luokiteltua perinnemaisemaa.

Suojelupäätös

Ei suojeltu.

Maankäyttösuositus

MY-1

Lähteet ja lisätiedot

Husa, J., Teeriaho, J. 2004. Luonnon- ja maisemansuojelun kannalta arvokkaat kallioalueet Itä-Uudellamaalla. Suomen ympäristökeskus, luonto- ja maankäyttöyksikkö. Raporttiluonnos (julkaisematon moniste). 164 s.

Kuva: Norrnäsberget.

TREKSILÄN KALLIOALUE SA-19

Sijainti ja kuvaus

Treksilän ja Tyysterin välissä sijaitseva metsäinen kallioselänne. Pinta-ala noin 24 ha. Yksityisomistuksessa.

Kasvillisuus ja luontotyypit

Metsäinen kallio- ja louhikkoalue, jossa sijaitsee pronssikautinen kalmisto. Alueella kuusivaltaisia mustikka- ja puolukkatyypin kangasmetsiä sekä kalliomänniköitä. Pensaskerroksessa katajaa. Kenttäkerroksen kasvillisuus tyypillistä kangasmetsälajistoa: mustikka, puolukka, metsätähti, metsämitikka, metsälauha. Länsirinteellä on myös runsaasti sananjalkaa. Alueen pohjoisosassa lähde, josta virtaava vesi muodostaa saniaisia kasvavan noron. Alueella tehdyt hakkuut heikentäneet luontoarvoja.

Alueella havaittuja uhanalaisia ja huomionarvoisia lajeja

Ei merkintöjä.

Luonto-, maisema- ja virkistysarvot

Silikaattikalliot ovat Natura 2000-luontotyyppi. Vähäpuustoiset avokalliot ovat metsälain suojelemia erityisen tärkeitä elinympäristöjä. Alueella myös maisemallista merkitystä osana Mustijoen viljelylaakson arvokkaaksi luokiteltua perinnemaisemaa.

Suojelupäätös

Ei suojelupäätöstä.

Maankäyttösuositus

MY-1

Lähteet ja lisätiedot

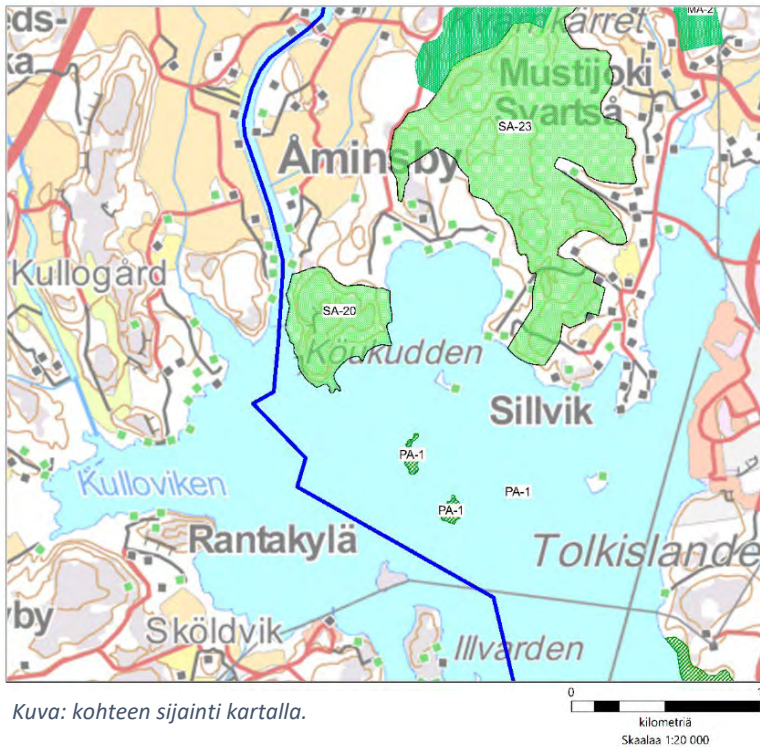
Husa, J., Teeriaho, J. 2004. Luonnon- ja maisemansuojelun kannalta arvokkaat kallioalueet Itä-Uudellamaalla. Suomen ympäristökeskus, luonto- ja maankäyttöyksikkö. Raporttiluonnos (julkaisematon moniste). 164 s.

Kuva: Kallioselännettä Munkbyn seuraintalon lähistöltä.

Sijainti ja kuvaus

Mustijokisuun itärannalla sijaitseva metsä- ja kallioalue. Pinta-ala noin 25 ha. Omistaja Porvoon kaupunki.

Kuva: kohteen sijainti kartalla.

Kasvillisuus ja luontotyytit

Vaihteleva metsä-, ranta- ja kallioalue, jonka luonnontilaisen kaltainen puusto on mäntyvoittoista. Ranta-alueilla kasvaa tervaleppää ja muuta lehtipuustoa. Kenttäkerroksen kasvillisuus tyypillistä kangasmetsälajistoa. Kalliot jyrkänteisiä ja avokalliopaljastumilla runsaasti jäkälikköä. Rannassa kapealti kivikkoisia, luonnontilaisia rantaniittyjä ja pari pientä hiekkarantaa.

Alueella havaittuja uhanalaisia ja huomionarvoisia lajeja

Töyhtötiainen (VU), sirittäjä.

Luonto-, maisema- ja virkistysarvot

Vähäpuustoiset avokalliot ja jyrkänteet ovat metsälain suojelemia erityisen tärkeitä elinympäristöjä. Kivikkoiset, luonnontilaiset rantaniityt ovat Natura 2000-luontotyyppi. Alueella on myös linnustollista arvoa ja maisemallista merkitystä Mustijokisuuta reunustavana kallioalueena. Alueen ulkoilu- ja virkistyskäyttö melko runsasta.

Suojelupäätös

Ei suojelupäätöstä.

Maankäyttösuositus

luo

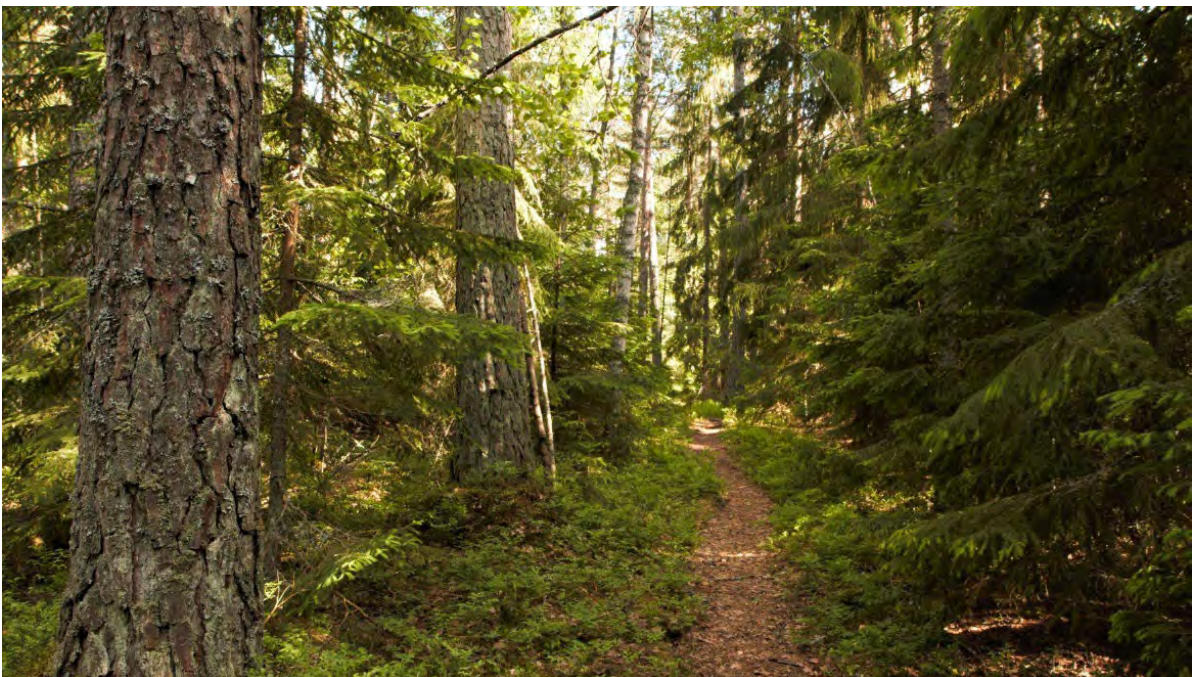
Lähteet ja lisätiedot

Routasuo, P., Lammi, E. & Vauhkonen, M. 2022: Porvoon keskeisten alueiden yleiskaavan linnustoselvitykset 2018. Ympäristösuunnittelu Enviro Oy. 34 s.

Pietiläinen, M. 1984: Porvoon mlk:n luonnoninventointi 1982-1983. 108 s. + liitteet.

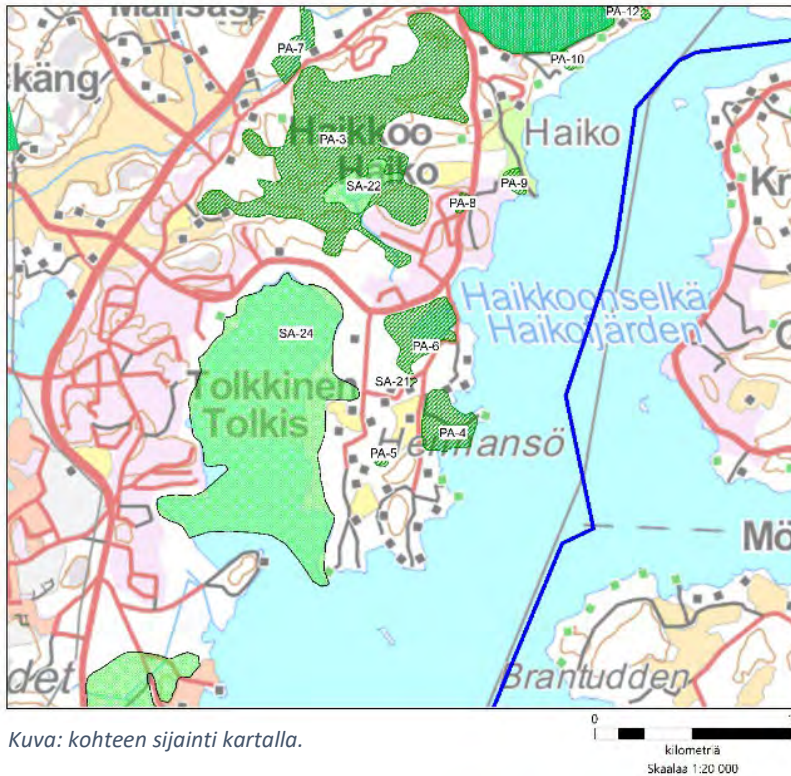
Kuva: Alueen rantakalliota ja ruovikkoa.

Kuva: Metsäalueen vanhoja männetyjä.

Sijainti ja kuvaus

Hermanninsaaren pohjoisosassa Grundsundinmäellä sijaitseva suojeltu metsälehmusmetsikkö. Pinta-ala 0,3 ha. Yksityisomistuksessa.

Kuva: kohteen sijainti kartalla.

Kasvillisuus ja luontotyypit

Käenkaali-oravanmarjatyyppin (OMaT) rehevää lehtoa, jonka kenttäkerroksessa mm. kieloa, kevätlinnunhernettä, kivikkoalvejuurta, nuokkuhelmikkää, isomaksaruohoa. Pensaskerroksessa lehmuksen ja muiden lehtipuiden taimia. Alueella kasvaa 70 suurempaa, runkomaista metsälehmusta ja nuorempia metsälehmäksiä.

Alueella havaittuja uhanalaisia ja huomionarvoisia lajeja

Metsälehmus, kevätlinnunherne.

Luonto-, maisema- ja virkistysarvot

Metsikkö rajattu luonnonsuojelulain mukaisena suojeltuna luontotyyppinä alueella kasvavien suurten, runkomaisten metsälehmusten takia.

Suojelupäätös

21.11.2008 LUO 860 (Uudenmaan ympäristökeskus).

Maankäyttösuositus

SL

Lähteet ja lisätiedot

Uudenmaan ympäristökeskuksen suojelupäätös 21.11.2008 LUO 860.

Lankinen, A. 1992: Hermansö (Hermanninsaari). Alueen kasvillisuusselvitys ja siihen perustuvat kuviokohtaiset hoito- ja käyttösuositukset. Porvoon maalaiskunta, ympäristönsuojelulautakunta. 12 s. + liitteet.

Pietiläinen, M. 1984: Porvoon mlk:n luonnoninventointi 1982-1983. Tutkimusraportti. 108 s. + liitteet.

Kuva: Hermanninsaaren lehmusmetsikköä.

HAIKOTRÄSKETIN ALUE SA-22

Sijainti ja kuvaus

Haikkoon metsäalueen keskellä sijaitseva pieni, luonnontilainen järvi Haikoträsket ja sitä ympäröivä metsäalue. Pinta-ala 5 ha. Puolet alueesta yksityisomistuksessa, toisen puolen omistaa Porvoon kaupunki.

Kuva: kohteen sijainti kartalla.

Kasvillisuus ja luontotyytit

Järven ympärillä on lehtokorpea, mustikka- ja ruohoturvekankaita sekä tuoreita lehtoja ja lehtomaisia kangasmetsiä. Puusto on kuusivaltaista, joukossa vaihtelevassa määrin koivuja, pihlajia ja raitoja. Aluskasvillisuudessa pääosin kangasmetsälajistoa mm. mustikka, puolukka, käenkaali ja oravanmarja. Metsässä on runsaasti lahoppua.

Alueella havaittuja uhanalaisia ja huomionarvoisia lajeja

Lahokaviosammal (EN, dir), korkkikerroskääpä (NT), kirjokerikääpä, aarnikääpä, kermakarakääpä, oravuotikka, riukukääpä, ruostekääpä, ruskohaprakääpä ja rusokääpä.

Luonto-, maisema- ja virkistysarvot

Lehdot ovat metsälain suojeltavia erityisen tärkeitä elinympäristöjä. Luonnontilaiset humuspitoiset (3160) järvet ovat Natura 2000 -luontotyyppi. Kääpälajisto indikoi alueen korkeaa luonnonsuojelullista arvoa. Metsä täyttää Etelä-Suomen metsien monimuotoisuusohjelman (METSO) valintaperusteet. Metsäalueen reunoja kiertävät vilkkaassa käytössä olevat ulkoilureitit.

Suojelupäätös

Ei suojelupäätöstä.

Maankäyttösuositus

SL

Lähteet ja lisätiedot

Routasuo, P., Lammi, E. & Vauhkonen, M. 2022: Porvoon keskeisten alueiden yleiskaavan linnustoselvitykset 2018. Ympäristösuunnittelu Enviro Oy. 34 s.

Nieminen, M., Makkonen, H. & Manninen, E. 2021: Porvoon Haikkoon ja Telegrafbergetin lahokaviosammalselvitys vuonna 2021. Faunatica Oy:n raportteja 29/2021. 16 s.

Savola, K. 2013: Porvoon kaupungin metsien kääpäselvitykset 2012. Enviro Oy. 20 s.

Pietiläinen, M. 1984: Porvoon mlk:n luonnoninventointi 1982-1983. Tutkimusraportti. 108 s. + liitteet.

Kuva: Haikoträsket.

SILLVIKIN METSÄALUE SA-23

Sijainti ja kuvaus

Sillvikin kylän ja Mustijoen välissä sijaitseva laaja, yhtenäinen metsäalue. Pinta-ala noin 116 ha. Pääosin yksityisomistuksessa, osan alueesta omistaa Porvoon kaupunki.

Kuva: kohteen sijainti kartalla.

Kasvillisuus ja luontotyytit

Monipuolisella metsäalueella on tuoretta ja kuivaa kangasmetsää, kallioselänteitä ja useita pieniä soita. Kangasmetsien puusto on kuusivaltaista, kallioselänteillä kasvaa vaihtelevan ikäistä männikköä ja niiden kenttäkerroksesta löytyy komeaa jäkälikköä. Bisakärren saraneva alueen keskiosassa ja Hoplaxin neva/korpijuotti alueen länsiosassa ovat pääosin luonnontilaisia. Alueella on lahoppua paikoin runsaasti. Lintulajisto on alueen laajuuden ja rauhallisuuden takia monipuolista ja edustavaa.

Alueella havaittuja uhanalaisia ja huomionarvoisia lajeja

Töyhtötiainen (VU), viherpeippo (VU), punavarpuinen (NT), pyy (dir), teeri (dir).

Luonto-, maisema- ja virkistysarvot

Vähäpuustoiset avokalliot ja jyrkänteet ovat metsälain suojeltavia erityisen tärkeitä elinympäristöjä. Silikaattikalliot ja puustoiset suot ovat Natura 2000-luontotyyppisiä. Alueen suojelullista arvoa lisää sen rajautuminen Kvarnkärretin suojelualueeseen. Alueella on myös maisemallista merkitystä erityisesti meren suunnalta. Alue on melko vilkkaassa ulkoilukäytössä.

Suojelupäätös

Ei suojelupäätöstä.

Maankäyttösuositus

MY-2

Lähteet ja lisätiedot

Routasuo, P., Lammi, E. & Vauhkonen, M. 2022: Porvoon keskeisten alueiden yleiskaavan linnustoselvitykset 2018. Ympäristösuunnittelu Enviro Oy. 34 s.

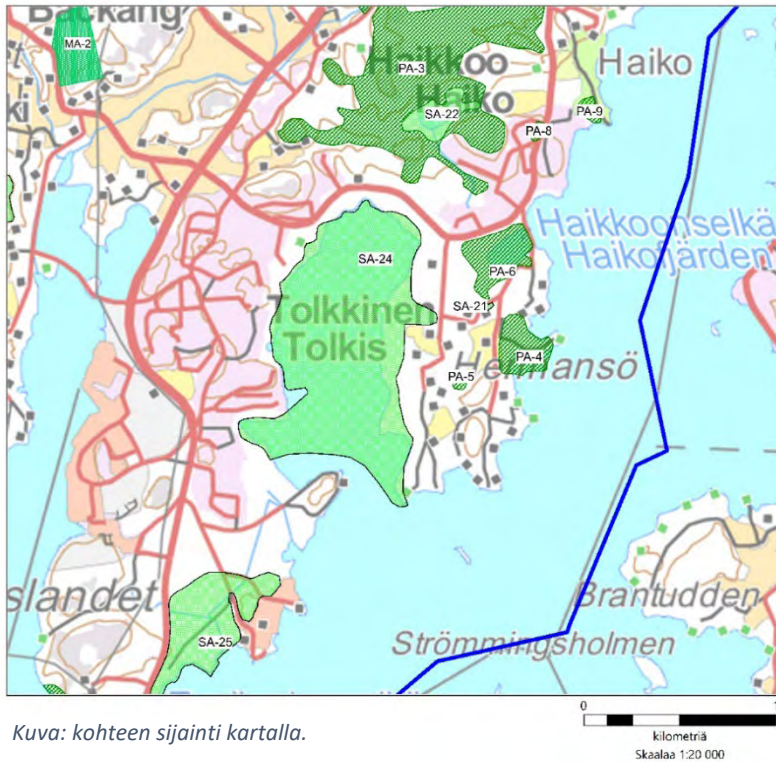
Kuva: Toivbergetin kalliota.

Kuva: Hoplaxin korpijuotti.

Sijainti ja kuvaus

Hermanninsaaren ja Tolkkisten välinen matala ja ruovikkoinen merenlahti ranta-alueineen. Pinta-ala 88 ha.
Omistaja Porvoon kaupunki

Kasvillisuus ja luontotyytit

Koddervikenin ranta-alueilla on laajalti kosteita suurruohoniittyjä, Hermanninsaarella lahden itä- ja koillisrannoilla on niittyjen ohella myös tervalepikoita ja tuoretta, lehtomaista kangasmetsää. Hermanninsaaren lounaiskärjessä (Talludden) on kivikkoista rantaa, jossa kasvaa komeita mäntyjä. Itärannan tuntumassa on vanha laidunniitty, jossa kasvaa vanhoja katajia. Lahden länsirannalla on yksi pienialainen tervalepikko, muuten ranta on siellä avointa niittyä. Vesialueella järviruoko muodostaa laajoja kasvustoja.

Alueella havaittuja uhanalaisia ja huomionarvoisia lajeja

Nokikana (EN), selkälökki (EN), haapana (VU), pajusirkku (VU), rastaskerttunen (VU), punavarpunen (NT), ruokokerttunen (NT), silkkiuikku (NT), västäräkki (NT), laulujoutsen (dir).

Luonto-, maisema- ja virkistysarvot

Kodderviken on maakunnallisesti arvokas lintujen pesimäalue ja muutonaikainen levähdysalue, jolla on myös maisemallista merkitystä. Tervaleppäkosteikot, katajakedot ja rantaniityt ovat luonnon monimuotoisuudelle tärkeitä luontotyyppejä. Alueella on myös ulkoilu- ja virkistyskäyttöä mm. lahden pohjoispäässä olevan lintutornin ansiosta.

Suojelupäätös

Ei suojelupäätöstä.

Maankäyttösuositus

Ranta-alueet VL-2, vesialue W/s.

Lähteet ja lisätiedot

Routasuo, P., Lammi, E. & Vauhkonen, M. 2022: Porvoon keskeisten alueiden yleiskaavan linnustoselvitykset 2018. Ympäristösuunnittelu Enviro Oy. 34 s.

Porvoon Seudun Lintuyhdistys ry. 2008: Hermanninsaaren linnustolaskenta. 2 s. + liite.

Lankinen, A. 1992: Hermansö (Hermanninsaari). Alueen kasvillisuusselvitys ja siihen perustuvat kuviokohtaiset hoito- ja käyttösuositukset. Porvoon maalaiskunta, ympäristönsuojelulautakunta. 12 s. + liitteet.

Kuva: Tervalepikköä Hermanninsaaren länsirannan pohjoisosassa.

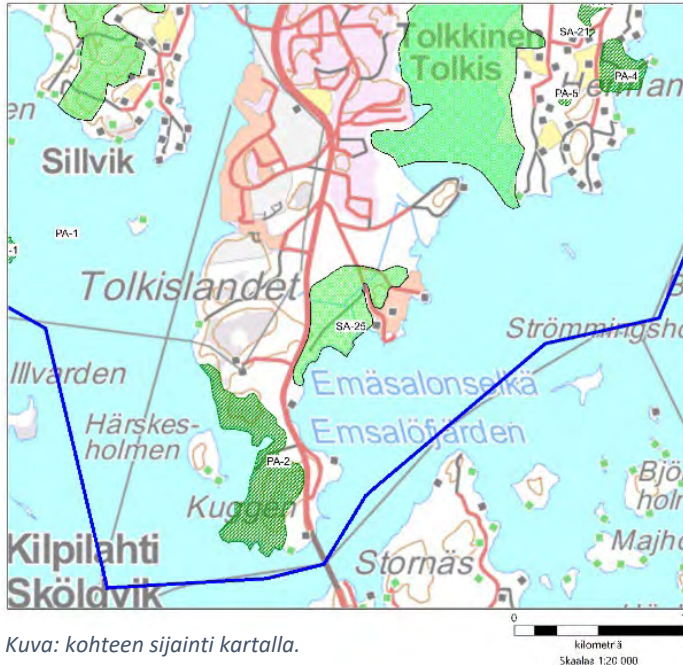
Kuva: Vanhaa niittyä Hermanninsaaren länsirannan keskiosassa.

TOLKISLANDETIN METSÄ

SA-25

Sijainti ja kuvaus

Tolkkisten eteläosassa Tolkkistentien ja Skallholmenin välissä sijaitseva metsäalue. Pinta-ala noin 20 ha. Pääosin Suomen valtion omistuksessa, osan alueesta omistaa Porvoon kaupunki.

Kuva: kohteen sijainti kartalla.

Kasvillisuus ja luontotyytit

Alueella tulvametsää, reheviä rantalehtoja ja tervaleppäkosteikoita sekä vanhaa, luonnontilaisen kaltaista koivikkoa. Metsäalueella runsaasti lahpuuta. Vesialueella tiheitä ruovikoita.

Alueella havaittuja uhanalaisia ja huomionarvoisia lajeja

Valkoselkätikka (VU), hömötiainen (VU), pajusirkku (VU), punavarpunen (NT), harmaapäätikka (dir), ruskosuohaukka (dir), pikkutikka.

Luonto-, maisema- ja virkistysarvot

Alueella on huomattavaa luonnonsuojellista arvoa harvinaisen ja monipuolisen lintulajiston takia. Tervaleppäkosteikot ovat tärkeitä luonnon monimuotoisuudelle. Alueen läpi kulkee vanha Tolkkistentie, jota käytetään nykyisin ulkoilureittinä.

Suojelupäätös

Ei suojelupäätöstä.

Maankäyttösuositus

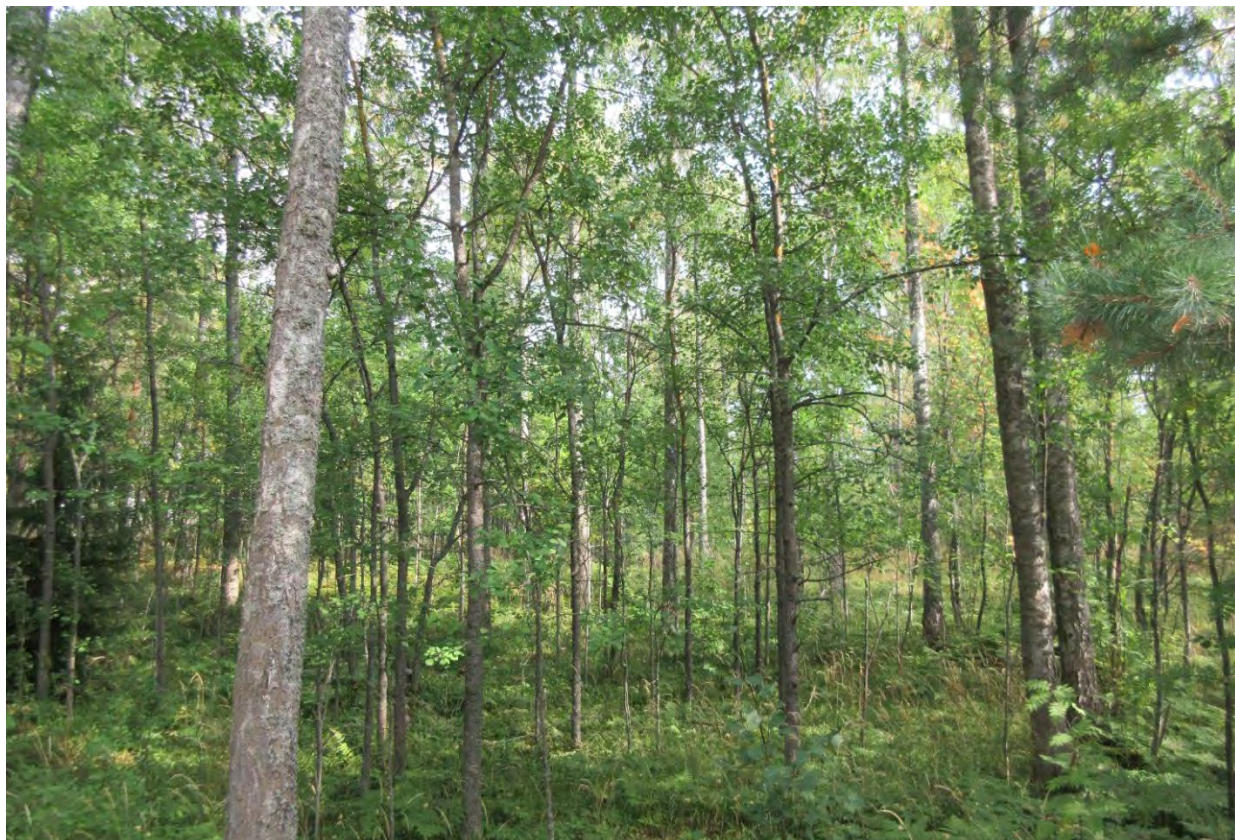
luo

Lähteet ja lisätiedot

Routasuo, P., Lammi, E. & Vauhkonen, M. 2022: Porvoon keskeisten alueiden yleiskaavan linnustoselvitykset 2018. Ympäristösuunnittelu Enviro Oy. 34 s.

Kuva: Kohde SA-25, Tolkislandetin ranta-alueen tervalepikkoa.

Kuva: Tolkislandetin koivumetsää.